

Füzesi Kornél kórházlelkész

Beszámoló a 2013-es évről

A 2013-as esztendőben sikerült megvalósítanom mindazt, amit erre az évre terveztem. Munkám fő feladatának a lelkigondozói kérdések feltevését tartom az erre alkalmas bizalmi légkör megteremtése után – amennyiben van erre mód és lehetőség –, és az osztatlan figyelmet, amelyre minden embernek szüksége van.

Az esztendő folyamán több fekvőbeteg osztályon sikerült jó kapcsolatot kiépítenem a kórházi személyzet vezetőivel: főorvosokkal, főnővérekkel is, akik segítenek abban, hogy megtaláljam a lelki terheket cipelő, odafigyelésre vágyó ellátottakat, akik közül sokan Isten büntetésének gondolják az állapotukat, s nehezen látják meg életükben Isten szeretetét.

Ugyanakkor nem csak az ellátottaknak van szüksége a meghallgatásra, hanem sokszor a személyzet tagjai is örülnek, ha van kinek elmondaniuk akár személyes, családi, akár munkahelyi nehézségeiket. Azt tapasztalom, hogy a legtöbb esetben a részemről tanúsított figyelem elegendő ahhoz, hogy az addig ki nem mondott problémájukat megfogalmazva szinte a maguk számára találják meg a helyzet megoldását vagy annak elfogadását.

Az ősz folyamán az a kellemetlenség ért, hogy az irodám kórházi felújítás és átszervezés miatt megszűnt, s másik helyiséget nem tudtak biztosítani. Így az adminisztráció, dokumentáció nagy részét kénytelen vagyok otthon végezni, valamint a téli időszakban probléma, hogy a vastag felsőruházatot és tárcáimat nem tudom hol elhelyezni.

A tavalyi év során keresve a lelkigondozói beszélgetésre való lehetőséget, összesen 135 alkalommal beteget, illetve hozzátartozót, valamint 207 alkalommal kórházi dolgozót volt lehetőségem meghallgatni. Továbbá részt vettem a kórházlelkészeknek szervezett alkalmon, a missziói konzultáción, valamint az egyházmegyei eseményeken, LMK-kon.

Tervek a 2014-es évre

Fő feladatomban továbbra is a lelkigondozói-, lelkipásztori meghallgatást tartom, azt a fajta hitvallást, amely az alkalmi vigasz, erősítés, bátorítás, öröm mellett talán egyszer megtermi a maga gyümölcsét.

Fontosnak tartom, hogy ne csak az evangélikusokat, ne csak a keresztyéneket hallgassam meg, hanem mindenkit, aki igényli, aki hajlandó arra, hogy megossza velem életének egy részét, akár a kórházban fekvő beteg, akár a kórházban dolgozó személyzet tagja. Ahogy Pál apostol írta: „...mindenkinek mindenné lettem, hogy mindenképpen megmentsek némelyeket.” (1Kor 9,20-23) Elsődleges célom nem a mennyiségi-, hanem a minőségi munkavégzés; az erőszakosság helyett a szelídség; a sok beszéd helyett a megfelelő kérdések feltevése.

Terveim között szerepel az LMK-kon és a kórházlelkészi konferenciákon való rendszeres részvétel, valamint természetesen az önképzés.